

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και/ή παράγραφος 5, σε συνδυασμό με το άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου (¹).

(¹) ΕΕ 2009 L 78, σ. 1

Προσφυγή της 21ης Αυγούστου 2013 — Sea Handling κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-456/13)

(2013/C 298/17)

Γλώσσα της διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sea Handling SpA (Somma Lombardo, Ιταλία)
(εκπρόσωποι: B. Nascimbene και M. Merola, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση με την οποία η Επιτροπή δεν επέτρεψε στη SEA Handling S.p.A την πρόσβαση στα έγγραφα που αναφέρονται στην από 27 Φεβρουαρίου 2013 αίτηση,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να προσκομίσει στην προσφεύγουσα τα ζητηθέντα έγγραφα,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η εν λόγω προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία δεν παρέχεται πρόσβαση στην προσφεύγουσα σε έγγραφα ευρισκόμενα στην κατοχή της Επιτροπής, τα οποία αφορούν τη διοικητική διαδικασία που οδήγησε στην έκδοση της αποφάσεως της Επιτροπής της 19ης Δεκεμβρίου 2012, σχετικά με τις αυξήσεις κεφαλαίου που πραγματοποίησε η εταιρεία SEA S.p.A υπέρ της SEA Handling (διαδικασία SA.21420 — Ιταλία κατά SEA Handling).

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1) Πρώτος λόγος: παράβαση κανόνων που διέπουν τη διαδικασία

- Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στα άρθρα 7, παράγραφοι 1 και 3, και 8, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43), καθώς και στα άρθρα 41 και 47 του Χάρτη των

Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στον βαθμό που, αφενός, η διαδικασία που οδήγησε στην έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης χαρακτηρίζεται από περιόδους αδικαιολόγητης σιωπής και από παρατάσεις μη προσήκοντως αιτιολογημένες, και στον βαθμό που, αφετέρου, η μη συμμόρφωση με τις προβλεπόμενες προθεσμίες έδιξε τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας.

2) Δεύτερος λόγος: παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001

- Υποστηρίζεται συναφώς ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει από πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, καθόσον θεώρησε ως δεδομένο το γεγονός ότι η πρόσβαση στα έγγραφα θα έβλαπτε σοβαρά τις έρευνες της Επιτροπής καθώς και τις ήδη πραγματοποιηθείσες έρευνες, χωρίς να προσδιορίσει το είδος της εν λόγω βλάβης.

3) Τρίτος λόγος: παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001

- Υποστηρίζεται συναφώς ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει από πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, καθόσον στην εν λόγω απόφαση αναφέρεται ότι η πρόσβαση στα έγγραφα θα έβλαπτε τα εμπορικά συμφέροντα του καταγγέλλοντος χωρίς όμως να διευκρινίζεται ποια είναι τα συμφέροντα αυτά. Με τον τρόπο αυτό βάλλεται εμμέσως η διαδικασία ελέγχου στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, καθόσον συγχέεται το ιδιωτικό συμφέρον με το δημόσιο συμφέρον της καλής διεξαγωγής των ερευνών και ερμηνεύονται με υπερβολικά ευρεία έννοια τα συμφέροντα που προστατεύει το άρθρο 4, παράγραφος 2, του ως άνω κανονισμού.

4) Τέταρτος λόγος: παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001 και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

- Υποστηρίζεται συναφώς ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει επίσης διότι δεν εξετάστηκε η δυνατότητα να δοθεί στην προσφεύγουσα μερική μόνο πρόσβαση στα ζητηθέντα έγγραφα.

5) Πέμπτος λόγος: παράβαση του άρθρου 4, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 1049/2001 και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας από την άποψη του άρθρου 42 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης

- Υποστηρίζεται συναφώς ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει λόγω μη εκτιμήσεως των εξαιρέσεων υπό το φως του δημοσίου συμφέροντος. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή αρνήθηκε την πρόσβαση στα έγγραφα χωρίς να λάβει υπόψη την ύπαρξη υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος για την γνωστοποίηση των οικείων εγγράφων και χωρίς να εξετάσει τα συγκεκριμένα αποτελέσματα που θα είχε η γνωστοποίηση αυτή στα εμπορικά συμφέροντα των τρίτων και στις δραστηριότητες έρευνας που προστατεύονται από το άρθρο 4, παράγραφος 2, του ως άνω κανονισμού.